

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број:Кж-155/04.
Бања Лука, 31.1.2005.године

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Икановић Вељка, као предсједника вијећа, те Бужанин Обрена и Микеш Горане, као чланова вијећа, уз учешће записничара Трифковић Мире, у кривичном предмету против осуђеног Р.Ј., због стицаја кривичних дјела фалсификовање исправе из члана 217.став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона РС-посебни дио, и прикривање из члана 165.став 1. Кривичног закона РС-посебни дио, одлучујући о жалби Окружног тужиоца из Бијељине, изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број Кв-54/04. од 08.11.2004. године, у сједници вијећа одржаној дана 31.1.2005. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба Окружног тужиоца из Бијељине те се потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини бр.Кв-54/04. од 08.11.2004. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини бр.Кв-54/04. од 08.11.2004. године, преиначене су у одлуци о казни пресуде Основног суда у Бијељини бр. К-383/99. од 11.2.2004. године и Окружног суда у Бијељини бр.К-61/99. од 23.12.1999, године и то тако што су узете као утврђене казна затвора у трајању од 5 мјесеци изречена пресудом Основног суда у Бијељини бр.К-383/99. од 11.2.2004. године за кривично дјело фалсификовања исправе из члана 217. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона РС-посебни дио, те казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци за кривично дјело фалсификовања исправе из члана 217. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона РС-посебни дио, и казна затвора у трајању од 1 (једне године) за кривично дјело прикривања из члана 165. став 1. Кривичног закона РС-посебни дио, а које су утврђене пресудом Окружног суда у Бијељини бр.К-61/99. од 23.12.1999. године, те у смислу одредби члана 401.став 2. у вези са ставом 1. тачка 1. Закона о кривичном поступку, а примјеном одредби члана 48. став 2. тачка 3. Кривичног закона РС-општи дио, Р.Ј. за наведена кривична дјела осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 7 (седам) мјесеци. У изречену јединствену казну је урачунато вријеме проведено у притвору од 19.10. до 23.12.1999. године по пресуди Окружног суда у Бијељини бр. К-61/99. од 23.12.1999. године, и од 16.8. до 30.9.1998. године по пресуди

Основног суда у Бијељини бр. К-383/99. од 11.2.1994. године, те вријеме проведено на издржавању казне од 20.5.2003. године, па надаље.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио Окружни тужилац из Бијељине, због битне повреде одредаба кривичног поступка, с приједлогом да се првостепена пресуда укине, одржи главни претрес пред другостепеним судом и донесе пресуда којом ће се одбити захтјев за уједињење казне као недозвољен.

Одговор на жалбу није поднесен.

Замјеник Главног Републичког тужиоца, је писмено предложио да се жалба Окружног тужиоца уважи.

Испитујући побијану пресуду у границама жалбеног разлога и по службеној дужности, у смислу члана 376. став 1. Закона о кривичном поступку, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Аргументима жалбе, по оцјени овог суда, није доведена у питање законитост и правилност побијане пресуде, нити валидност датих разлога у образложењу за примјену одредби ранијег закона о кривичном поступку («Службени гласник СФРЈ», бр. 26/86, 74/87, 57/89 и 3/90) са измјенама и допунама објављеним у «Службеном гласнику РС», бр. 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 и 61/01) на конкретан случај, које разлоге као мјеродавно образложење прихвата и овај суд у цјелости. Околност коју жалба апострофира, а која се огледа у томе да ЗКП («Службени гласник РС», бр. 50/03) који је ступио на снагу 01.7.2003. године не регулише неправо понављање поступка, нема значаја за конкретан случај. Ово из разлога што је побијаном пресудом, примјеном одредби за одмјеравање казне за стицај кривичних дјела, извршено преиначење у одлуци о казни правоснажних пресуда у којима је поступак у цјелини проведен одредбама ранијег ЗКП-а. Како прелазним одредбама Закон о кривичном поступку који је ступио на снагу 01.07.2003 године није искључио примјену одредби члана 401. ранијег ЗКП-а, која регулише преиначење правоснажних пресуда без понављања кривичног поступка, у ситуацијама када је у двије или више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају, то је првостепени суд правилно примјенио закон када је у складу са цитираном законском одредбом извршио преиначење правоснажних пресуда у конкретном случају и осуђеном Р.Ј. изрекао јединствену казну затвора уз примјену одредби члана 48. став 2. тачка 2. Кривичног закона РС-општи дио.

Из наведеног произлази да жалбеном основу побијања првостепене пресуде нема мјеста, а како у поступку доношења и писмене израде побијане пресуде нису учињене повреде закона на које овај суд пази по службеној дужности у смислу одредби члана 376. став 1. ЗКП-а, то је жалбу Окружног тужиоца ваљало одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити на основу члана 384. ЗКП-а.

Записничар,
Трифковић Мира

Предсједник вијећа
Икановић Вељко

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Братић Душанка

